

EN PAPPAS DAGBOK

MAJ 1988 – APRIL 1989

Håkan Franklin

Inledning

Man ser inte skogen för bara träd. Det var en känsla jag hade under tiden vi hade småbarn på Kartåsgatan 15 i Karlstad. Livets helhet blev suddigt, ja nästan osynligt i svärmen av små vardagsbestyr. Kanske var det ett av skälen till att jag bestämde mig för att under ett år skriva ner vad som händer och sker i vår familj. Det fanns frustrationer i familjelivet som aldrig uttalades och framtidsperspektivet för oss var oklart. Att skriva en dagbok blev därför också ett sätt att reflektera över hur vi verkligen hade det. Jag satt ofta sist på dagen i köket och skrev och funderade. En liten förhoppning hade jag också att det skulle bli möjligt för Anna och mig att tillsammans reflektera över våra liv, men så blev det aldrig. Allt dränktes i vardagsbestyren.

Jag försöker i det följande att ha med så mycket som möjligt av mina ursprungsformuleringar, men jag kommer att försöka göra texten mer läsbar än den är i sitt originalskick. Sedan måste jag så klart påpeka att detta är händelserna ur mitt perspektiv och silat genom mitt sätt att uppleva verkligheten och genom min känslöväv.

Berättelsen börjar den 2/5 1988. Vårt fjärde barn är väntat till mitten av maj så tiden präglas av väntan på undrets fullbord, ett nytt liv tätt knutet till vårt eget. Vi hade också vid denna tid skaffat kaniner som även de skulle föda. Det var två dräktiga honor av sorten vädur som vår vän Sören hade hjälpt till med att installera hos oss. Nu börjar berättelsen:

Maj 1988

2/5 MÅNDAG

Detta blir första bladet i en dagbok som jag tänkt hålla vid liv i ett år framåt. Jag ska försöka att skildra vad som sker i vår familj och reflektera över det. Anna är i 39:e veckan och går in i 40:e på torsdag. Anna har varit ledig med havandeskapspenning sedan den 10/3 vilket gett henne en annan ro än när vi väntade Måns. Förvärvarkarna har också varit mycket lindrigare och vi har haft det lugnt och trivsamt. Valborg firade vi som vanligt med Manhemskören och talare i Mariebergsskogen och brasa med fika på Rosenborgs herrgård. Gamlamormor Aina var med och hon och Anna satt som två prinsessor på medhavda campingstolar längst fram bland åhörarna. Aina uppskattade mycket att få vara med. Vädret var dessutom milt och härligt.

1:a maj blev vi hemma hela dagen. Jag gjöt plintar till en blivande altan, städade upp i snickarboden och avlade ett besök hos Mårtenssons med Måns.

Idag blev jag kvar på folkhögskolan på kvällen för att delta i den årliga omdömessättningen.

3/5 TISDAG

Så nedkom då Fia (en av kaninerna) med 2 ungar som hon slarvade med så att de låg döda på morgonen. Stampe (också en hona) har i alla fall bäddat ordentligt nu men några ungar har vi inte kunnat upptäcka. Kalle blev till sig över Fias misslyckande och berättar ivrigt för alla han kommer åt om händelsen. Vi tittar ned i Stampes redeslåda med ficklampa men kan inte finna några ungar ännu. Hon klarar nog det här i alla fall eftersom hennes intensiva bäddande tyder på en stark modersinstinkt.

Måns följde med mig upp till folkhögskolan på eftermiddagen. Jag hade lektion i musik förlagd till kyrkan. Där förevisade Siv

Einarsson både den gamla och nya orgeln. Att ha med sig Måns till folkhögskolan är lite annorlunda mot att ha med Kalle. Kalle njuter av att bli uppmärksammad, skaffar sig massor av kompisar och är aldrig med mig. Måns kråmar sig och gnäller när folk kommer fram till honom, hänger vid min sida hela tiden men uppskattar ändå att vara med. Vi spelade lite bandy i gymnastiksalen och åt lunch. När vi skulle åka hem var Måns helt slut. Han la sig på golvet i lärar-rummet och skrek inför Elving Falk, Mohammed Saidi och Solveig. Han somnade i bilen hem. Åh vad jag älskar mina barn.

4/5 ONSDAG

Det här blev en dag med en rad fasta aktiviteter för barnen. Fritidshemmens dag kl 16 på stora torget, ett jippo som mest liknade en facklig manifestation för fritispersonalen. Talet handlade om hur fantastiskt bra alla fritis är, lite onödigt fantasilöst. Nåväl, barnen fick varsin ballong som släpptes på kommando och steg upp mot skyn. Måns blev hänförd. Ida hade sin Jum-Jum mantel på sig och kände sig jättetuff i den. Hon ville ha den också på musikskolan efteråt, men morsan satte stopp för det.

Kalle och Anna var hos tandhygienisten och fick godkänt. Ren tur eftersom vi slarvar med barnens tänder. Det ska ju vara tandtråd, tandborste och miniborste om det ska ske på riktigt sätt.

På kvällen städade jag bort 6 kaninungar som låg döda i Stapes bur. Tråkigt, så som hon bäddat och kämpat. Det var nog mest jag som blev lite nedstämd av händelsen. Kalle kissade i sängen kl 10. Han skulle ha kissats innan han somnade men det missade vi.

5/5 TORSDAG

Vi gör upp att jag ska gå på föräldraträffen med Kalles blivande klass. Det blir lite långdraget med en skrytsam studierektor som påpekar att skolan av idag skiljer sig oerhört från den skola vi föräldrar gick i. Annars har det slagit mig, efter att ha iakttagit Idas klass, att förvånansvärt mycket är sig likt. Peter Mårtensson, fru Nyman, Axels mamma, Elisabeth Blomqvist och stor-Anders mamma är några jag känner till sedan förr. Stor-Anders som på dagiset idag berättade om sin pappa: "Han är en tjuv, jag avskyr honom, jag vill aldrig träffa honom, han har försökt att döda mig, han har faktiskt det..." Jag

blir alldeles förstummad och säger lite patetiskt:” Han tycker säkert om dig. Det gör alla pappor innerst inne”. Han är lite känslomässigt störd tycker Anna och jag. Stor-Anders mamma sitter som en mumie i svart skinnpaj och hårt smink på föräldramötet. Barbro Bäcker tycks bli fröken i klassen. Återstår en förhandling innan det är bestämt. Det utdragna förfarandet sägs vara typiskt för Karlstads kommun.

På kvällen börjar tidernas kissningsmassaker. Kalle har kissat i sängen 5 nätter i följd. Igår natt dessutom 2 gånger. Måns, som inte tidigare haft problem med detta, kissar i sängen tre gånger denna natt. Natten innan kissar dessutom Ida i sängen. Det är ett evigt tvättande. 2 täcken per dag bland annat.

Sören avlägger visit när jag är på mötet och äter av köttgrytan gjort på kalven vi köpt av honom. Han erbjuder oss den dräktiga kaninhonan Sofia som plåster på sårerna efter misslyckandena för Stampe och Fia. Det blir bra. Anna och jag ser en Truffaut-film på TV innan vi lägger oss.

6/5 FREDAG

Seminarieidag i Molkom. Det betyder att årets Togoelever presenterar sina arbeten för de som har sökt linjen till nästa läsår och vi lärare intervjuar de sökande för att vi ska förstå varandras mål, vi lärare och de sökande. När jag ska ta mig upp till Molkom är Anna påverkad av lång väntan på mödravårdscentralen, illamående och sammandragningar. Hon har ringt Gertrud för att kolla att de är hemma under helgen. Samtidigt ringer Kerstin och bjuder oss på middag på söndag. Anna behöver lägga sig så jag bestämmer mig för att komma för sent till seminariet för att kunna passa Kalle, hämta Måns och invänta Ida så att Anna kan sova middag. Jag och barnen gör klar betesburen till kaninerna innan vi hämtar Måns på dagis. Kalle har varit hemma idag på grund av förkylning.

Det blir ett trevligt seminarium i Molkom. Från Västergötland kommer Ann-Marie och Harald för att delta i seminariet.

Jag ringde hem en gång under eftermiddagen. Väl hemma vid 10-tiden var Anna irriterad över att jag inte ringt oftare. Hon är väldigt osäker på hur moget det är och gick och lade sig. Själv tömde jag jordnötspåsen, drack en Vichyvatten och slog mig ner i köket och skrev detta.

7/5 LÖRDAG

Den första sommardagen. Ett stänk av grönt i slyn och lönnen börjar blomma i stan. Häggen är tyvärr full av löss vilket gör att de späda bladen krullar ihop sig. Vädret är ju ändå gynnsamt så den borde få kraft att frigöra sig från lössen.

Togoseminariets andra dag. Kalle, Ida och jag åker upp till Molkom halv nio. Kalle och Ida leker med en kursdeltagares son och Martin Humble. Harriet på S-linjen kastar sig över Kalle och Ida vid lunchen till deras något dämpade förtjusning. De är bra på att hålla masken och är förvånansvärt hänsynsfulla med våra knepiga S-elever.

Efter seminariet följer Kalle, Ida, Måns och grannens Henrik mig till Sören för att hämta den dräktiga Sofia. Sören tycker att hon ska få chansen att föda sina ungar hos oss när nu både Stampe och Fia misslyckats. I Kil stannar vi och tittar på Frykstajoggen och hejar fram Sören som löper de 11 km på 41 minuter.

Hemma lagar vi korv Stroganoff och äter först vid halv sju. Helena ringer och skäms över sin underkända uppkörning. Hon klagar på magont så att hon inte kan sova. Anna tror på stressframkallad gastrit. Hon propagerar för motion. Jag antar utmaningen och tar ett varv runt Kroppkärrssjön. Skönt. Annas värkar har lugnat ner sig och vi tänker inte längre på att BB står för dörren.

8/5 SÖNDAG

Jag är orolig för Idas hår. När jag tog upp henne för att kissa tittade jag lite noggrannare i hennes hår och upptäcker att den kala fläcken i bakhuvudet blivit tre som snart smälter ihop till en stor kal fläck. Dessutom säger Anna att hon har en fläck på sidan som hon tittar på själv. Fläcken i nacken brukar hon känna på. Undrar just vad hon tänker om detta? Är hon också orolig? Jag tror kanske inte det. Anna tycker att jag ska ringa Calle Hederos och fråga om man vet något mer om sådana symptom. Hon har frågat förr och fått till svar att detta förekommer och man vet inte varför. Hon orkar inte själv börja fråga om detta just nu. Ida har haft fläckar förut som det börjat växa ut hår på igen så det kanske löser sig. Sommaren kanske innebär en förbättring.

Vi var i Kristinehamn på middag. Ellen kämpar med fysik som hon inte förstår något av. Hon verkar inte heller få någon hjälp.